

Cooloviny

Školský časopis žiakov ZŠ Špačince
občasník

11/ 2016 - 2017

Milí čitatelia,

prichádza jar a s ňou aj nové číslo nášho
občasníka Cooloviny.

V tomto čísle sa však nebudeme zaoberať len jarou, ale obzrieme sa ešte aj za zimou. A to aj v podobe lyžiarskeho výcviku, ktorý určite utkvel v pamäti nejedného žiaka našej školy.

Veď čo si budeme hovoriť. Najkrajšie zážitky zo školy sa neudejú len v laviciach, ale hlavne na výletoch a súťažiach. Samozrejme s jarou neodmysliteľne prichádza aj čas lásky, a ten sa objavuje hlavne v podobe sviatku Valentín. Môžete tu nájsť naše vyliate srdcia či už v podobe básničiek ale mnohého ďalšieho, pretože v každom článku, či obrázku nájdete kúsok z nás.

Ak sa pýtate, čo školské akcie a súťaže, tak tie, podľa môjho názoru, nesmú chýbať.

Opäť tu nájdete i omaľovávanky a tajničky. Tým sa určite potešia aj mladší čitatelia.

A s jarou nám taktiež prichádza jeden z najdôležitejších kresťanských sviatkov, ktorým je Veľká noc. V tejto spojitosti tu nájdete recept na výborné fánky alebo obrázky kraslíc.

Tak vám želám príjemné prežitie týchto krásnych sviatkov a “čítame” :-)

Karolína Pavla Miháliková

Vyrobila RR časopisu Cooloviny v spolupráci so žiakmi ZŠ Špačince pod vedením Mgr. Márie Kyselicovej

Šéfredaktorka: Karolína Pavla Miháliková

Členovia RR: Tomašovičová Erika, Lujza, Břentová Chiara, Luščanová Sofia, Miháliková Júlia Viktória, Paľšovičová Aneta, Sedlák Matúš, Šaradín Marek, Stanislavská Klaudia, Hladzímová Zuzana

Foto: súkromný archív Mgr. Márie Kyselicovej (str.)

Toto číslo neprešlo jazykovou úpravou. Všetky práva vyhradené.

Ďalší zdroj obrázkov-internet.

Zimné snehovo - vločkové čriepky

Gúľalo sa, gúľalo...Nie jablĺčko...Snehové gule to boli. Načo? Prečo?

Stavali sa Snehuliaci Ululáci.

V piatok 13.januára sa deti zo školského klubu na rekreačnej činnosti dosýta vyšantili v snehu a v skupinkách stavali snehuliakov. Po dokončení veselých snehuliakov sme si spravili spoločnú fotku.

Zimná olympiáda v ŠKD

Na zasneženom školskom dvore sa konala 1.2.2017. Zimná olympiáda. Deti súťažili vo viacerých disciplínach. Tak napr. sa hádzalo snehovou guľou, či prenášala sa snehová guľa na tanieri, kde chlapci súťažili proti dievčatám na vytýčenej trase. A to nehovoríme o ťahaní bobov.

Jednoducho
pravá zimná
olympiáda.

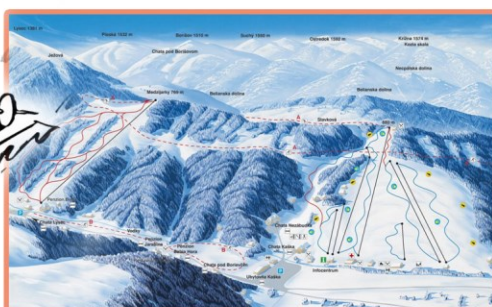

LYŽIARSKY VÝCVIK

V dňoch od 22.1. do 27.01.2017 sa žiaci siedmeho, ôsmeho a deviatego ročníka zúčastnili lyžiarskeho výcviku v Jasenskej doline v Penzióne Jarabina. Vedúcou kurzu bola Beáta Čaliková, PaedDr. Peter Kalapoš a Mgr. Jana Kollárová vykonávali funkciu inštruktorov. Všetci žiaci zvládli oblúky v obojstrannom prívrate, tí najšikovnejší prívratné oblúky z dolnej lyže a jazdu znožmo. Žiaci výborne zvládli jazdu na vleku (190 m a 450 m) a tí zdatnejší, jazdu na lanovke (647m). Tretie družstvo (lyžiari začiatčníci) absolvovalo lyžiarsky výcvik dva dni v lyžiarskej škole FATRA SKI, s.r.o. Ing. Mikuláša Knappa. Vyvrcholením lyžiarskeho kurzu boli lyžiarske preteky v slalome, ktorého sa zúčastnili všetci žiaci. V kategórii dievčat víťazila Alexandra Miškolciová (13,06), druhá sa umiestnila Alexandra Paľovičová (15,19) a bronz získala Kamila Rábarová (17,42). V kategórii chlapcov zlatú medailu získal Nicolas Deák (11,83), druhý sa umiestnil Lukáš Šurina (12,69) a pekné tretie miesto obsadil Mário Podmaka (12,72). Tretie družstvo bojovalo tiež o víťazné pozície. Zlato vyhrala Ema Čornaničová (20,09), striebro získal Pavol Jurányi (20,12) a bronz si vybojovala Zuzana Podmaková (20,29). Všetci účastníci boli odmenení peknými diplomami a medailami.

“Spomienok je veľa. Sranda bola aj to, keď sme na štyristovke padali jeden za druhým. Dobré spomienky mám aj na nášho inštruktora Erika. Veľa srandy sme zažili aj na izbe. Začali sme sa viac baviť s ôsmakmi a deviatkami. Vždy večer sme sa na izbách rozprávali a smiali sme sa. Potom bola ešte sranda, keď sme v stredu poobede išli na prechádzku a vyšli sme úplne hore na kopec. Keď sme mali ísť dole, tak sme sa všetci kotúľali. A dole sme sa guľovali. Teraz som si ešte spomenula, tak bola ešte sranda, keď sme sa s Peťou bavili cez otvor na WC.”

Zážitky účastníkov

“Po guľovačke sme boli mokri. Najviac tí, ktorí mali len tepláky. Ja som mal len tepláky a schli mi dva dni. Večer išli niektorí pokročilí lyžiari na večerné lyžovanie. Ja som tam nešiel, pretože ja som prišiel na lyžiarky ako nelyžiar. Ale odišiel som odtiaľ ako lyžiar”.

“Na lyžovačke sa mi veľmi páčilo. Nepáčila sa mi iba to, ako varili. Nemal som tam nejaký veľký zážitok, ale páčilo sa mi to, že pán riaditeľ nám umožnil jazdiť v skupinách. Na hoteli sme mali vždy čo robiť a bola aj zábava. Hrávali sme karty. Aj pán riaditeľ sa pridal. Alebo sme hrali spoločenské hry. Učítelia nám vymysleli programy a v jeden deň sme si mali program vymyslieť sami a tak zavítť pána riaditeľa a pani učiteľky. Najviac som bol šťastný, keď som v slalome obsadil vynikajúce druhé miesto. Do Jasenskej doliny nás prišiel navštíviť aj pán starosta Spačiniec. Ale asi najväčší zážitok som mal na večernom lyžovaní. Boli tam aj nejaké pády, ale to nie je podstatné. Veľmi som sa bál, keď sme boli na lanovke poslednú jazdu, pretože už tam nikto nebol a tak som sa strachoval, že ju zastavia a ostaneme tam visieť. Ale všetko dobre dopadlo a šťastlivo sme prišli do hotela.”

“Noc. Zaspávali sme, keď k nám prišla osôbka a začala rozprávať. Lahla si k nám. Rozprávali sme sa na rôzne témy skoro do jednej rána. V tom si jedna spiaca osôbka sadla a začala kričať: “ Hej, som tu, tu som. Som tu?” Všetky sme sa zľakli a lepili sme sa na seba a báli sa. No potom znovu zaspala.”

“Som veľmi rád, že som sa naučil lyžovať. Ešte som šťastný, že som zišiel 400 metrový svah. Cez voľný deň sme hrali karty. Vo štvrtok sme si objednali pizzu a prejedli sme sa. Na vyhodnotení sa odovzdali ceny a pán starosta nám poslal čokoládu a Slovník špačinského nárečia. V piatok sme sa tešili domov.”

Deň zaľúbencov

Niektorí tento sviatok zaznávajú, iní vyhľadávajú.

„Neznášam Valentína. Všetko je zaľúbené, ružové, srdiečkové, až mi z toho prechádza zrak. Prečo LEN na Valentína je všetko zaľúbené? Podľa mňa, lebo sú ľudia leniví vyznať lásku vtedy, keď chcú, alebo sú hanbliví, a aby nevynikli z davu tak len Valentína dávajú kvetiny, čokoládové srdiečka a pod.“

Taliano, Španielsko, Portugalsko, USA, Japonsko, Austrália, Francúzsko a ďalšie krajiny naň nedajú dopustiť.

Sviatok, ktorý je „ušitý“ na mieru pre plachých zaľúbencov a tajných ctiteľov, má stáročnú tradíciu, ktorá nedovoľuje, aby milovaná osoba vyznanie odmietla, či nepodľakovala. Pre Talianov sa tento deň nesie v znamení slávnostnej večere, darovaním kvetov, sľubmi. Podobne sú na tom Španieli. V USA je tento sviatok zároveň dňom rodiny a priateľov. V Anglicku sa traduje, že práve v tento deň si vtáci volia svojich partnerov na celý život.

Kto nedostane kvety, môže dostať špeciálnu pohľadnicu „Valentínku“. Prvé valentínske pohľadnice vyrobili už v 19. Storočí. Maľovali sa ručne, zdobili ornamentami, morskými mušľami, sušenými kvetmi.

Aj u nás v škole chodila Valentínska pošta. Pri tejto príležitosti sa na druhom stupni uskutočnila súťaž o najkrajšiu Valentínku.

A takto hodnotenie dopadlo:

1. miesto: Hadzimová Zuzana 9.A
2. miesto: Miháliková Júlia Viktória 6.B
3. miesto: Arpáš Samuel 6.B

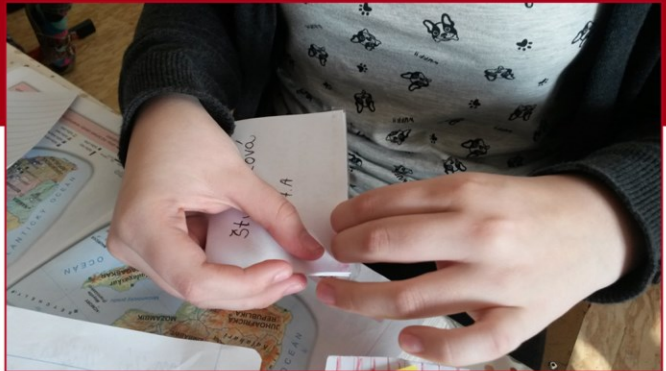
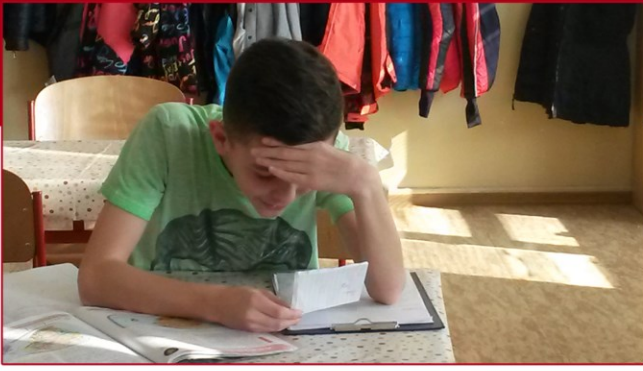

Valentínska

pošta v našej škole

Čo je to vlastne ten „Valentín“?

Ak sa povie slovo Valentín, tak si väčšina ľudí predstaví 14. február a to ako sviatok zamilovaných. Podľa môjho názoru je to hlúposť. Keď sa dvaja ľudia ľúbia, tak je pre nich každý deň dňom zamilovaných.

Ale dobre podme na to z tej svetlejšej stránky. Tak ako sa žiaci v škole nebáli spraviť Valentínku či už v anglickom jazyku alebo v našom materinskom jazyku. Ale nebojte sa ani naša redakcia sa nedala zastrašiť.

Naša šéfredaktorka v spolupráci s deviatkami vám prináša kratší návod. Ako im to išlo posúďte sami.

Taktiež si prezrite aj fotografie valentínskej výzdoby.

Láska je tu

Takže ako prvé začíname menším návodom na Valentínku.

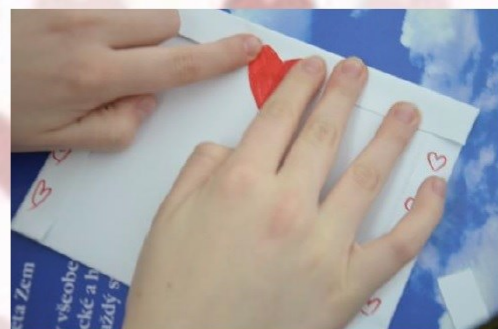
Priprav si výkres, obálku, nožnice, pero, ceruzku a prípadne aj farbičky.

Na výkres nakresli srdiečko tak aby sa po vystrihnutí dalo otvárať a vystihni ho.

Napiš niečo pekné od srdiečka, prípadne niečo nakreslite.

Valentínku vlož do obálky. A je to! Máš krásnu Valentínku.

Školská výzdoba

A sem sme vhadzovali naše Valentínky

Valentín

Valentín je lásky čas,
Počkalo to aj na nás.
Ľudia všetci hľadajú sa,
Na Valentín bozkávajú sa.

Zamilovaný človek neje
Pozerá a obdivuje,
Pozerá do duše cudzej
Číta z mysli milostnej.

Zaláskaný sa nediví,
Že nič iné nevidí,
Hľadá svoje
Dobre mu je
Až ho v srdci niečo duje.

Čaká na deň
Keď to bude,
Nie až také nápadné.

Nastal ten deň,
Valentín je
Čaká ho sieň
Lásky plnej.

Autor: Zuzana Podmaková

Prepáč

Prepáč ak ťa hnevám
Prepáč ak som nemá
Prepáč, že nie som vždy milá
keď príde na mňa zlá chvíľa
Prepáč, že som ako malá
Prepáč, že čo hovorím nie je vždy chvála
Prepáč, že vždy nedodržím čo sľúbim
Tak prepáč, že ťa ľúbim

Autor: Klaudia (Klód) Stanislavská

Vylievame si srdce?

Tajná láska

Každý deň ťa vidím,
každú noc na teba myslím.
Nemôžem si pomôcť
či je deň, a či noc.

Stále ťa vidím pred očami,
naplnené slzami
lebo viem,
že ty si ten,
koho tajne milujem.

Srdce moje vždy plesá
a môj cukor zároveň klesá,
keď sa na mňa sladko zahľadíš,
roztápam sa, to si píš.

Viem,
že teraz to už neskryjem,
celá škola o tom vie,
že ťa tajne milujem.

Keď sa nedá niečo povedať, dá sa
niekedy napísať. Na tejto stránke
si môžete prečítať pár básní z rúk
našich žiakov. Všetky sú na tému
LÁSKA.

Láska je mocná čarodejka.
Prečítajte si básne a uvidíte ako
čarovala s citmi našich žiakov.

Uzdravená

Láska lieči?
Alebo skôr čas?
Otázka je či...
Je to v nás
Neviem opísať radosť
Ani smútok slovami
Ani čo je mladosť
Život čítaj medzi riadkami
Niekoľko len úsmev poteší
Niekoľko je rád z kvetov
Nikto keď naprší
Niekoľko keby bol pán všetkých
svetov
Niekoľko je smutný keď iný plače
Niekoľko keď sa druhý raduje
Niekoľko sa tvári že od radosti skáče
Niekoľko svoje slzy skladuje
A keď neplačeš pri svojom príbehu
Keď už je život hravý
Keď cítiš znovu nehu
Tak vieš že si zdravý

Autor: Klaudia (Klód) Stanislavská

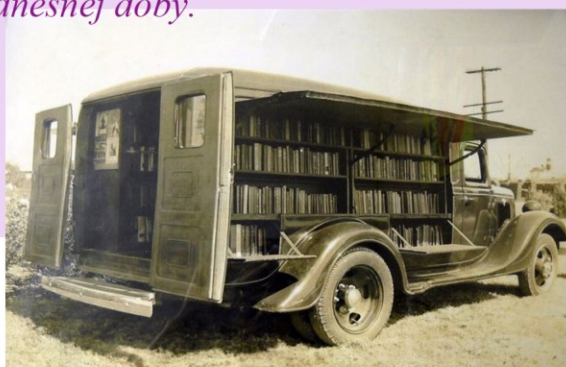
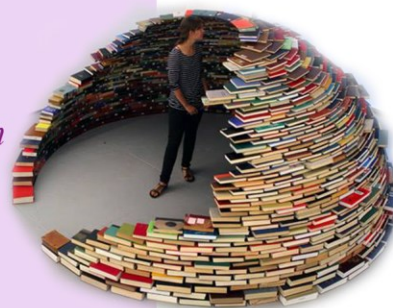
“Chvil’ka pre dušu“

Marec má prívlastok
„Mesiac knihy“

Pátrali sme po tom, prečo je marec mesiacom knihy. V roku 1955 iniciovalo Ministerstvo kultúry spolu so Zväzom československých spisovateľov, knižnými obchodmi a nakladateľmi masovú akciu. Pripojili sa k nej občania a tí, pravdepodobne, na počesť ľudového básnika Mateja Hrebendu, zvolili marec za mesiac nih. V marci sa totiž narodil a zomrel tento významný šíritel’ a milovník kníh.

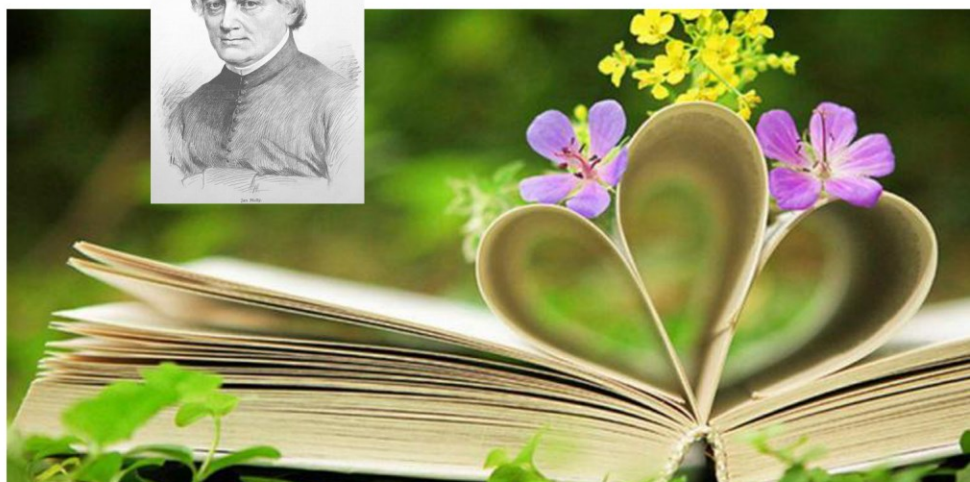

Pri pátraní sme natradili aj na takúto zaujímavosť. V 50.tych rokoch 19.storočia sa hitom stali knihy až domov. Bol to obrovský hit. Namiesto mobilných zariadení zmrzlinári, chodili mobilné knižnice. Všetko sa to začalo vo Warringtone v Anglicku, kde si knihy požičiavali z voza ťahaného koňom. Za prvý rok prevádzky si ľudia takto požičali 12 000 nih. Kráčajúc s dobou sa neskôr nainštalovali do vnútra dopravných prostriedkov. Ich existencia pretrváva do dnešnej doby.

Hollého pamätník – obvodné kolo

14.3.2017 sa v Trnave uskutočnilo obvodné kolo recitačnej súťaže Hollého pamätník. Našu školu na súťaži reprezentovala Karinka Anetová, žiačka 3. ročníka, ktorá sa umiestnila na krásnom 3. mieste. Žiačka postupuje do okresného kola. Všetci jej držíme palce.

Koncom januára sme sa, aj napriek množstvu našich chorých spolužiakov zúčastnili okresného kola speváckej súťaže Superstar. Jedinou našou zástupkyňou bola Barborka Okálová zo VI.A. Kategória, v ktorej súťažila, bola zo štyroch kategórií najsilnejšie zastúpená. Ako Baška povedala, tak mala veľmi silné súperky a sama by nevedela vybrať víťaza.

Baška ako jediná spievala bez hudobného sprievodu, čo vzbudilo záujem v porote, ktorá ju podporila hlasnými povzbudivými slovami a po pár taktoch jej začala tliekať aj celá hala kina Hviezda. Podľa slov pani učiteľky si Baška svoje vystúpenie na pódiu užila.

Porota to v tejto kategórii mala skutočne ťažké. Zuzana Haasová, slovenská moderátorka, speváčka, spisovateľka, režisérka, divadelná, dabingová a televízna herečka, ktorá bola jednou z členiek poroty, na záver súťaže hovorila o tom, čo bolo pri hodnotení poroty dôležité. V prvom rade to bola intonácia. To znamená – dobre zaspievať to, čo súťažiaci spievajú. Okrem intonácie bola ďalšou vecou energia. Porota nechcela počuť piesne len preto, aby zazneli na pódiu. „To, čo sme chceli vidieť, je to, že tú pesničku počúvate, že ju viete predať, že ju viete posunúť na divákov. To bola veľmi dôležitá vec.“ povedala Zuzka.

V kuloároch o našej Baške „dospeláci“ hovorili ako o skvelej speváčke, pretože, ako povedali, spievať s hudobným sprievodom vie každý, ale spievať bez neho a ešte tak bezchybne ako Baška, to každý nedokáže.

Porotkyňa Zuzka nám ešte prezradila, čo bolo dôležité pre ňu samú pri hodnotení.

„Pre mňa bol dôležitý prejav. A to je myslené tak, že kludne si aj zatancujem, kludne sa aj otočím na pódiu, a všetko možné, čo počítujem pri tej pesničke. Je to dôležité, lebo, keď ten prejav nemáte, tak ani spievať nemusíte, lebo to nikam neprejde. Takže to je ten pocit. A potom sme sa zhodli, keď sme sa rozprávali o tom, kto vybrá, nevybrá, že dôležitá je originalita.

To znamená, že keď niekoho spievate, napr. Zuzku Smanovú, Dominiku Mirgovú, tak je oveľa dôležitejšie, že ju zaspievate vy so svojím vlastným hlasom a bude to stonásobne lepšie, ako možno Zuzka, alebo Dominika. A to sa veľmi cení. To je tá originalita. Alebo ak máte vlastnú pieseň, kludne spievaj aj vlastnú pieseň s vlastným hudobným nástrojom. Bude to oveľa vyššia hodnota, ako keď budete napodobňovať speváka, ktorý už existuje.“

„Kvetná nedeľa, kde si kľúče podela?“

„Dala som ich, dala, svätému Juru, čo po poli chodí a zem odomyká.“

VEĽKÁ NOC

Pôvodne bola Veľká noc pohanským sviatkom jari. Pred dvetisíc rokmi potom Veľká noc dostala súčasný význam Kristovou smrťou a zmŕtvychvstaním. Pretože sa časovo zhruba prekrývajú s pohanskými oslavami príchodu jari, ľudové tradície prevzali z predkresťanských dôb mnoho návykov a zvyklostí.

Kvetná nedeľa

je tou poslednou nedeľou v období veľkého pôstu, ktorý sa začína Popolcovou stredou. Halúzky, ktoré si na Kvetnú nedeľu dávali naši predkovia posvätiť v kostoloch, umiestňovali do svojich príbytkov. Mali ochrannú moc. A nielen to. Na východe Slovenska sa pridávala pučiaca halúzka k prvej hľuže zemiaku pri ich výsadbe preto, aby bola dobrá úroda. A čo u nás na západnom Slovensku najmä tu v okolí Trnavy? Dievčatá nosili LETO zelenú ratolesť, vŕbový konár. Naň vešali kraslice, slamené retiazky a stužky.

Jar sa prebúdzajú. Na Kvetnú nedeľu bolo zvykom prvé vyhánanie dobytku na pašu po zime. Naše babičky nepiekli nič z múky, nejedlo sa mäso. Naši predkovia verili, že potraviny majú v týchto dňoch čarovnú moc. Do jedálneho stola zaradili dlhé cestoviny s makom, aby ich obilie malo dlhé klasy s množstvom zrna.

Zelený štvrtok - láska

V tento deň sa v niektorých obciach umývali v potoku niekoľkokrát, vyplachovali si ústa, aby ich neboleli zuby, gazdiné museli ešte pred východom slnka umyť všetok riad, nesmeli sa vyvárat' bielizeň. V tento deň sa „uväzovali zvony“, ako symbol smútku a ticha. Sú nahradené rapkáčmi. Tento deň si naši predkovia symbolicky pripomínali zelenými jedlami – špenátom, listami mladéj žihľavy, šťaveľom.

Veľký piatok - viera

Je to deň prísneho pôstu o chlebe a o vode. V rodinách sa nič nevarilo, nič sa nesadilo, nezametalo sa, dokonca sa ani nesmeli prať. Zvyky sa orientovali na upevňovanie zdravia, prípadne na liečenie dlhotrvajúcich neduhov.

Obrázky z kalvárie

Biela sobota - nádej

V tento deň sa už varilo a pieklo. Pripravovalo sa jahňa, varila sa šunka, vajička, kapusta, jedávali sa „biele“ jedlá – biela fazuľa, mliečne prívarky.

Veľkonočná nedeľa – víťazstvo

Je vyvrcholením Veľkého týždňa. Svätili sa jedlá v kostole. Nepísaný pravidlom bolo, že sa nesmelo variť, ani krájať nožikom. Všetko malo byť pripravené. A pre mládež tento deň znamenal, že sa konečne môže ísť veseliť a zabávať. Pôst skončil.

Veľkonočný pondelok

Vari najväčší sviatok mládenčov, ktorí behali od domu k domu a oblievali a šibali. Studená voda mala byť symbolom zdravého života. So šibaním a oblievaním je to rôzne. Niekde len šibú, niekde len olievajú, niekde oboje. Ako je to u vás? Dievčence na oplátku chlapcom darovali maľované vajíčka. A dokonca v niektorých oblastiach zvyk šibania prebrali dievčatá a šibú mládenčov nasledujúci deň.

Niečo pod zub...niečo u iných kútov ako je ten náš špačinský

V abovskej kuchyni, teda v kuchyni regiónov Košickej kotliny a Košíc, sa okrem cibereja, kandy, godoly, lečiek, hajtvaňošov, lečiek a ďalších pripravujú aj „csöröge“. Čo to vlastne je? Niekto ich volá šišky, tu ich poznáme ako fánky. Na mediálnom krúžku sme si vyskúšali fánky nielen pripraviť, ale nafotiť aj postup prípravy. Vôňa prilákala do miestnosti viacerých. Veruže, chutnali vynikajúco.

Recept:

5 žĺtkov

1 polievková lyžica rumu

(my sme použili esenciu)

2 kávové lyžice pochúľkovej kyslej smotany

(my sme použili celý kelímok)

Štipka soli

1 kávová lyžica práškového cukru

25 dkg vlažnej polohrubej múky

Vanilkový cukor premiešaný s práškovým cukrom

na obalovanie

Olej na vysmážanie

FOTO POSTUP

Okrem posledných dvoch ingrediencií všetko zmiešame a vypracujeme cesto, ktoré necháme chvíľku oddýchnuť. Potom ho rozvalkáme na stredne jemný plát, radielkom povykrajujeme štvorce, v strede prerežeme a pečieme do zlatista na oleji. Necháme odkvapkať a ešte teplé obalíme v práškovom cukre.
Dobrá chuť.

„Morena, Morena, kde si prebyvala?“
 „Tam hore, tam hore, v tej tmavej komore.“
 „Čo si tam robila?“
 „Mlieko som mútila.“
 „Kdeže je to mlieko?“
 „Vrany ho vypili.“
 „Kdeže sú tie vrany?“
 „Na suchom konári.“
 „Kdeže je ten konár?“
 „Chlapci ho odt’ali.“

Vynášanie Moreny

Mnohí z nás sa nevedeli dočkať konca zimy, ktorá nie a nie zosadnúť zo svojho stolca. Čakali sme na jarnú rovnodennosť, ktorá sa spája so začiatkom jari. Tak ako v predvianočnom období, aj v období jari sa koncentrovali zvyky a obyčaje. Prvým zvykom a to nielen u nás, ale aj u iných národov, bolo vynášanie Moreny. Vyháňanie zimy a prinášanie leta. O tomto zvyku sme sa rozprávali na hodine Hudobnej výchovy a takú Morenu, nazývanú aj Mareja, Marumurjena, Koseľ, Smrtonoška, Vaľbaba atď. sme si vyrábali. Každý prispel svojím kúskom. Niekto priniesol slamu, zvyšky látok, šiat, ktoré sme mohli premeniť na sukňu, či Pajblík, chlapci našli palicu a šlo sa na vec.

Rôzne techniky zdobena vajčiek si mohli vyskúšať aj piatáci.
Každý si našiel to svoje...

A tieto farebné vajčeka sú od našich spolužiakov
z prvého stupňa...

Zo športu

VYBÍJANÁ

V polovici marca sa 12 dievčat na čele s kapitánkou Michaelou Študencovou vybralo reprezentovať našu školu na školské majstrovstvá okresu vo vybíjanej mladších žiačok ZŠ. Dievčatá sa zišli v dobrej nálade. Slniečko svietilo, viacerí z nás im cestou do školy mávali a želali úspech. Opýtali sme sa pani učiteľky Kyseliceovej, ktorá ich na turnaj pripravovala, ako hodnotí ich pôsobenie.

„ Dievčatá nastúpili na prvý zápas s troškou nervozity, ktorá postupne opadla. Rýchlo sa prispôbili novším pravidlám. Hrali na menšom ihrisku ako sú zvyknuté. Niečo, ako keď hokejisti z NHL prídu na európsky ľad. Zvládli to však na jednotku. Nasadili veľmi vysoké tempo, v ktorom zotrvali až do poslednej minúty posledného zápasu. Z troch zápasov vyhrali dva, ten prvý skončil remízou. A práve ten zápas rozhodol o našom druhom mieste v skupine. S konečným víťazným teamom v tabuľke sme mali rovnaký počet bodov. Rozhodoval vzájomný zápas. Ten skončil remízou. Ešte stále sme ostávali v napätí, kto bude víťazom. Pristúpilo sa k počítaniu vybitých hráčok vo vzájomnom zápase. A tam sme mali vyšší počet vybitých vlastných hráčok. O jednu.“

**Od
vít'azstva
nás delila
jedna
hráčka**

A takto nám sprostredkovala turnaj jedna z hráčok Kristína Krchnárová z V.A.

Bol to deň, ako každý iný. Všetky, ktoré sme mali ísť na vybíjanú, sme čakali pred školou pripravené. Po príchode pani učiteľky Kyseliceovej, sme sa presunuli na autobusovú zastávku. Keď prišiel náš autobus, nastúpili sme a čo najrýchlejšie sme hľadali miesto na sedenie. Aj keď bol autobus plný ľudí, my sme si miesto na sedenie našli. Po vystúpení sme sa presunuli na miesto konania, teda na ZŠ Kornela Mahra v Trnave, kde sa turnaj odohrával. Privítala nás pani učiteľka, ktorá mala na starosti priebeh turnaja. Bola veľmi milá. Otvorila nám šatňu, kde sme sa prezliekli do dresov a pripravili sa.

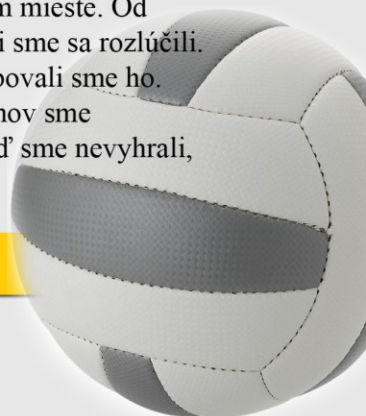

Boli sme trochu nervózne, lebo sme nevedeli, aké máme súperky. V telocvični sme mali možnosť dať si rozcvičku. Neskôr prišli aj mužstvá z iných škôl. Po rozcvičke sme sa presunuli do väčšej telocvične. Tam sme si všetky nastúpili na oficiálne otvorenie.

Oboznámili nás s pravidlami a s poradím, v akom sme zápasy mali hrať. Naše mužstvo dopadlo asi najlepšie. Hrali sme druhý, štvrtý a šiesty zápas. Bolo to super, pretože sme si mohli medzi zápasmi oddýchnuť. Prvý zápas sme prehrali o jednu vybitú hráčku. Boli sme nahnevané, ale náladu nám to nepokazilo. Druhý a aj posledný zápas sme vyhrali.

V telocvični prevládala skvelá atmosféra a dobrá nálada. Každý povzbudzoval svoj team. Pani učiteľka nám tiež držala palce a povzbudzovala najviac zo všetkých paní učiteľiek. Bola na nás veľmi pyšná. Mali sme skvelú kapitánku Mišku. Miška chytila každú loptu a mala presnú mušku. Vybíjala veľmi dobre. Od pani učiteľky sme sa dozvedeli, že v zákulisí sa hovorilo o tom, že naša škola má veľmi silný a veľmi dobre pripravený team, ktorý hral s energiou. Po poslednom zápase boli vyhodnotené výsledky. Umiestnili sme sa na druhom mieste. Od víťazstva nás delila jedna vybitá hráčka. Boli sme veľmi šťastní. So súperkami sme sa rozlúčili. Cestou späť sme mali chvíľku a zastavili sme sa na osvieženie v Max-e. Potrebovali sme ho. Odtiaľ sme sa presunuli na autobus, ktorý nás vysadil presne pred školou. Domov sme odchádzali unavené, ale šťastné. Aj keď sme to prvé miesto nevyhrali. A aj keď sme nevyhrali, poďakoval nám aj náš pán riaditeľ.

Trakovická loptička

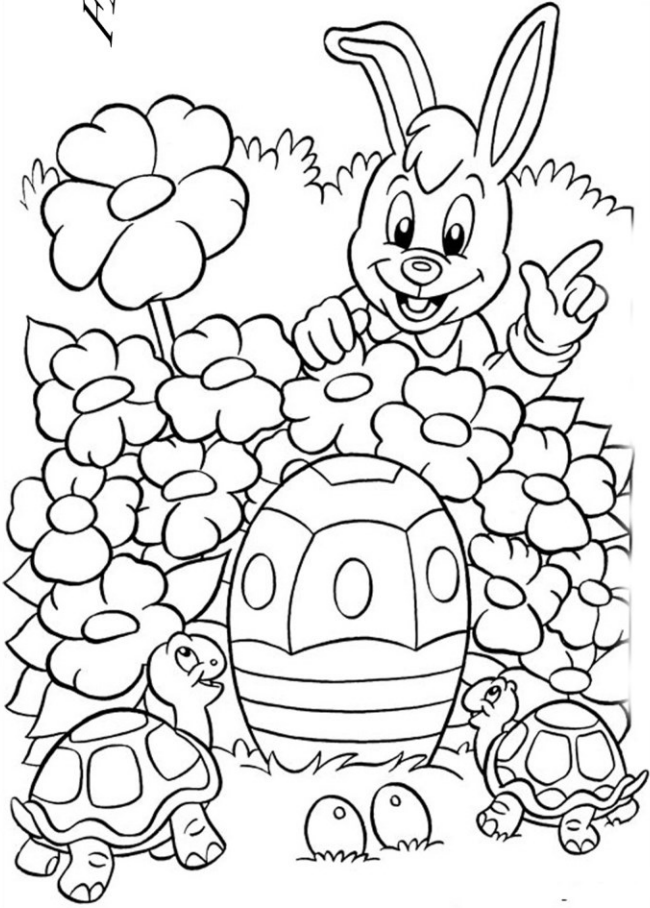

Dňa 15. 2. 2017 sa v telocvični ZŠ s MŠ Trakovice uskutočnil 10. ročník stolno-tenisového turnaja – Trakovická loptička. Turnaj bol aj 5-krát spomienkou na Martina Jankecha – žiaka našej školy a hráča OSTK Malženice, ktorý tragicky zahynul. Turnaja sa zúčastnilo 31 žiakov (21 chlapcov a 10 dievčat) zo 10 škôl (Trakovice, Jaslovské Bohunice, Bojničky, Špačince, Šulekovo, Bučany, Leopoldov, CZŠ Sereď, CZŠ Hlohovec a ZŠ Benkova Nitra).

Mário Podmaka z IX.A sa umiestnil v kategórii chlapcov umiestnil na 3.mieste.

FARBICKUMME

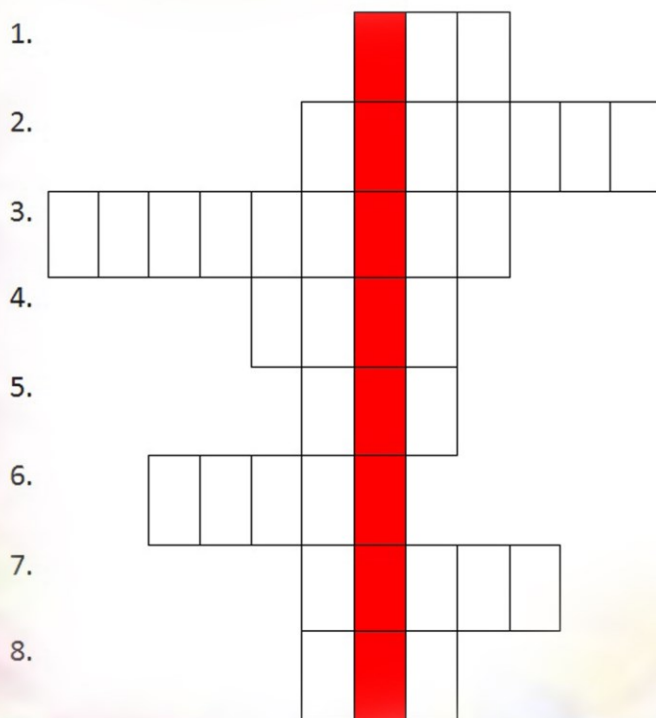

Veľkonočná angličtina

H	E		T			
E	T	S	R	P	T	C
L	A		E	A		R
L	O	W	E	R	E	O
O	B	R	H	K		C
C	E		I	G		O
O	A		G	G		D
A	S	R	H			I
CH			T			L
		E	L	G	A	E

HELLO, LOWER, HIGHT, PARK, BOAT, COACH, CAR, CROCODILE, EAGLE.

1. Chorý
2. Kvety
3. Sused
4. Mať
5. Ešte nie
6. Niešť
7. Peniaze
8. Pohár

Šibi ryby.....

Šibi-ryby, masné ryby,
kus koláča od korbáča,
k tomu ešte groš,
aby bolo dosť!

Vyšibem, polejem
Vás iba trošičku
a čakám, že dáte mi
niečo do košíčku.

Pletiem si šibáčik
na Teba miláčik.
Studenú vodičku
chytám pre mamičku
a trošku teplejšiu
pre našu babičku.

Šibi-ryby, masné ryby,
kázal otec aj mamička,
abys dala tri vajička.
Jedno biele, druhé čierne
a to tretie zafarbené.
Alebo iný záver:
Jedno biele, dve červené,
to je moje potešenie.

Upletol som korbáčik,
taký pekný nemá nik.
Ten korbáčik pohladká
všetky známe dievčatká.
Keď dostanem vajičko,
vyšľahám len máličko.

Školský časopis COOLOVINY
želá krásne prežitie
Veľkonočných sviatkov v
kruhu svojej milujúcej rodiny
a priateľov.
A teraz rýchlo zobrat' korbáč,
vodu
a ísť vyšibať svoju milú.

